

BESZÁMOLÓ

HATÁRTALANUL! tanulmányi kiránduláshoz

Címe: Kirándulás Erdélybe, Székelyföldre, a Sóvidékre

Pályázó adatai - HAT-KP-1-2023/1-000190

A kirándulás időpontja: 2024. május 12. és 2024. május 16. között

Résztevő iskolák: Jakabszállás-Fülöpjakab Általános Iskola (a Jakabszállási Általános Iskola és a Jakabszállás-Fülöpjakab Általános Iskola Eötvös József Általános Iskolája) diákjai és kísérő tanárai

A kirándulás célja, hogy a Magyarország határain kívül élő magyarságot megismerjük, kapcsolatot teremtsünk az ott élő, az érintett tájegységek magyarságával, magyar fiataljaival és erősítsük egymásban az együvé tartozást. Célunk továbbá, hogy az anyaországi diákok tisztában legyenek a hazánkat ért trianoni igazságtalansággal, ennek napjainkra vonatkozó üzenetével. Hisszük és reméljük, hogy ez felébreszti és erősíti a nemzeti összetartozás érzését.

A tanulmányi kirándulás során a nemzeti önazonosságtudat megőrzésében és erősítésben kiemelt jelentőséggel bíró, határon túli történelmi és kulturális helyszíneket látogattunk meg. Ezek a helyszínek a Kárpát-medencei Bakancslistán, illetve a Rákóczi-nyomában – Kárpát-medence útikönyvben található tematikus útvonal-javaslatok.

A kirándulás programjának legfontosabb elemei

1. nap: 2024. május 12.

A határátkelés után az első megállónk Nagyváradon volt, ahol rövid sétát tettünk a főtéren. Megtekintettük a Székesegyházat, a Püspöki Palotát, majd végigsétáltunk a Kanonok soron.

A következő megállónk a Királyhágó, Erdély kapuja volt.

Marosvásárhelyen Rákóczi nyomába eredtünk. 1707. április 5-én a marosvásárhelyi országgyűlés II. Rákóczi Ferenc beiktatásával kezdődött. Megtekintettük a Kultúrpalotát és a középkori vár területén található lenyűgöző gótikus Vártemplomot.

Parajdon elfoglaltuk a szállásunkat, ahol négy éjszakát töltöttünk.

2. nap: 2024. május 13.

Hűvös reggelre ébredtünk. A bőséges reggeli után összeszedtük meleg ruháinkat, takarókat és elindultunk Ivómezeje felé. Útközben megálltunk Farkaslakán, Tamási Áron síremlékénél. A Tamási Áron síremléke melletti téren felállított, Erdély első Trianon- emlékművét megtekintettük és megkoszorúztuk.

Szejkefürdőn, felsétáltunk a legnagyobb székely, Orbán Balázs síremlékéhez. A síremléket az teszi egyedivé egész Erdélyben, hogy tizenhat székelykapu jelöli az oda vezető utat.

Itt találkoztunk Balázs Árpád helytörténésszel is, aki beszélt nekünk Orbán Balázsról, a legnagyobb székelyről, akiről könyvet is írt. Beszélt arról, hogy milyen fontos az örökségünket megóvni, megőrizni.

Továbbhaladtunk Ivómezeje felé, ahonnan traktorral szállítottak bennünket a vendégházig, majd a Madarasi Hargita tetejére (1801 m) túráztunk. Itt láthattunk havat is, hiszen éjszaka olyan hideg volt, hogy havazott.

A Madarasi Hargitáról visszaindulva, Zeteváralján megtekintettük a Rebo Karpatien Gazdaságot, ahol Angus teheneket tenyésztenek. Megtudtuk, hogy ezt a fajtát a húzáért tenyésztik. Zeteváralján gyönyörű környezetben, jó levegőn és gazdag legelőn gyarapodhatnak.

A következő megállónk Székelyudvarhely volt. A városka gyönyörű főterén sétálunk, ahol az egyik legszebb emlékművét, a városházát is megtekintettük, amely 1896-ban épült eklektikus stílusban. Tovább sétálunk a Nemzeti Szoborpark felé, ahol II. Rákóczi Ferenc szobrát megkoszorúzzuk.

A szállásra visszatérve jó étvággal megvacsoráztunk és készültünk a következő napra, hiszen tudtuk, hogy hosszú nap áll ismét előttünk.

3. nap: 2024. május 14.

Reggel a Bucsinon átvezető úton elindultunk a Gyilkos-tó, Békás-szoros felé. Az alföldi utakhoz szokott tanulókat gyorsan megviselte a kanyargós, szerpentines út. Egyre többen ültek az első székeken. Kisebb-nagyobb megállókkal haladtunk a célunk felé. Rövid sétát tettünk a Gyilkos-tónál és a vadregényes sziklák között, a Békás-szorosban, A látvány mindenben kárpótolt. A Békás-szoros Európa egyik természeti ritkasága, amely a Csalhó-hegység lábánál, a Békás-patak és az Aranyos-Beszterce folyók találkozásánál található.

A következő megállónk Korondon volt, ahol egy nagy múltú fazekas család munkásságát ismerhettük meg. Megtudtuk, hogy hogyan készítik a korondi edényeket, milyen agyagot használnak, hogyan zománcozzák és égetik a különböző tárgyakat. A kézzel festés művészetét is megtekinthettük.

Korondon a fazekasság mellett megismerhettünk egy világszerte egyedülálló székely népi mesterséget, a taplászatot. Végigkövethettük a taplógomba megmunkálásának lépéseit, a faragást, a nyújtást. A taplóból többféle tárgyat is készítenek: sapkát, válltáskát, falvédőt, öveget, virágdíszeket, és másokat. Mi taplóból készül hűtő mágnes egereket kaptunk ajándékba.

A napot Szovátán, a Medve-tó körüli sétánkkal fejeztük be, mely a világ legnagyobb heliotermikus tava.

4. nap: 2024. május 15.

Egész napunkat Parajdon töltöttük. Délelőtt a Parajdi Áprily Lajos Általános Iskolában voltunk, ahol a 7. osztályos tanulók és tanáraik nagy szeretettel fogadtak bennünket. Közös programok keretében megismertük az iskolát, az ottani oktatási rendszer sajátosságait.

Először közös ismerkedős órán vettünk részt, ahol különféle önismereti játékokkal, csoportmunkával igyekeztünk megismerkedni, közelebb kerülni egymáshoz.

A diákjaink által készített bemutatókkal megismerhettük egymás településeit. Közös földrajz és irodalomórán vettünk részt. Az igazgató úr beszélt a sóvidék népszokásairól.

Diákjaink kézilabda és futballmeccsen összemérhették erejüket.

A napot egy közös sétával zártuk, a parajdi diákokkal megnéztük a falu nevezetességeit, többek között az Áprily Lajos emlékházat.

A sóbányát sajnos a bezárás miatt nem látogathattuk meg.

5. nap: 2024. május 16.

Elérkezett a hazautazás napja. Korán keltünk és a reggeli előtt már bepakoltuk csomagjainkat a buszba.

Reggeli után azonnal indultunk Segesvár felé. Segesváron felidéztük I. Rákóczi György fejedelemmé választását és II. Rákóczi Ferenc segesvári országgyűlésben kimondott trónfosztását. Megnéztük a város történelmi központját, az óratornyot, diáklépcsőt.

Az utolsó állomásunk a Tordai sóbánya volt, ami megkoronázta a kirándulásunkat. A sóbánya napjainkban turisztikai központ, gyógyhely. A benti hőmérséklet 10-12 Celsius fok. A bányát a rengeteg lépcső legyőzésével fedeztük fel.

A sóbánya után már csak a határnál álltunk meg, majd fáradtan, rengeteg élménnyel és dalos jókedvvel érkezünk szerencsésen, balesetmentesen haza.